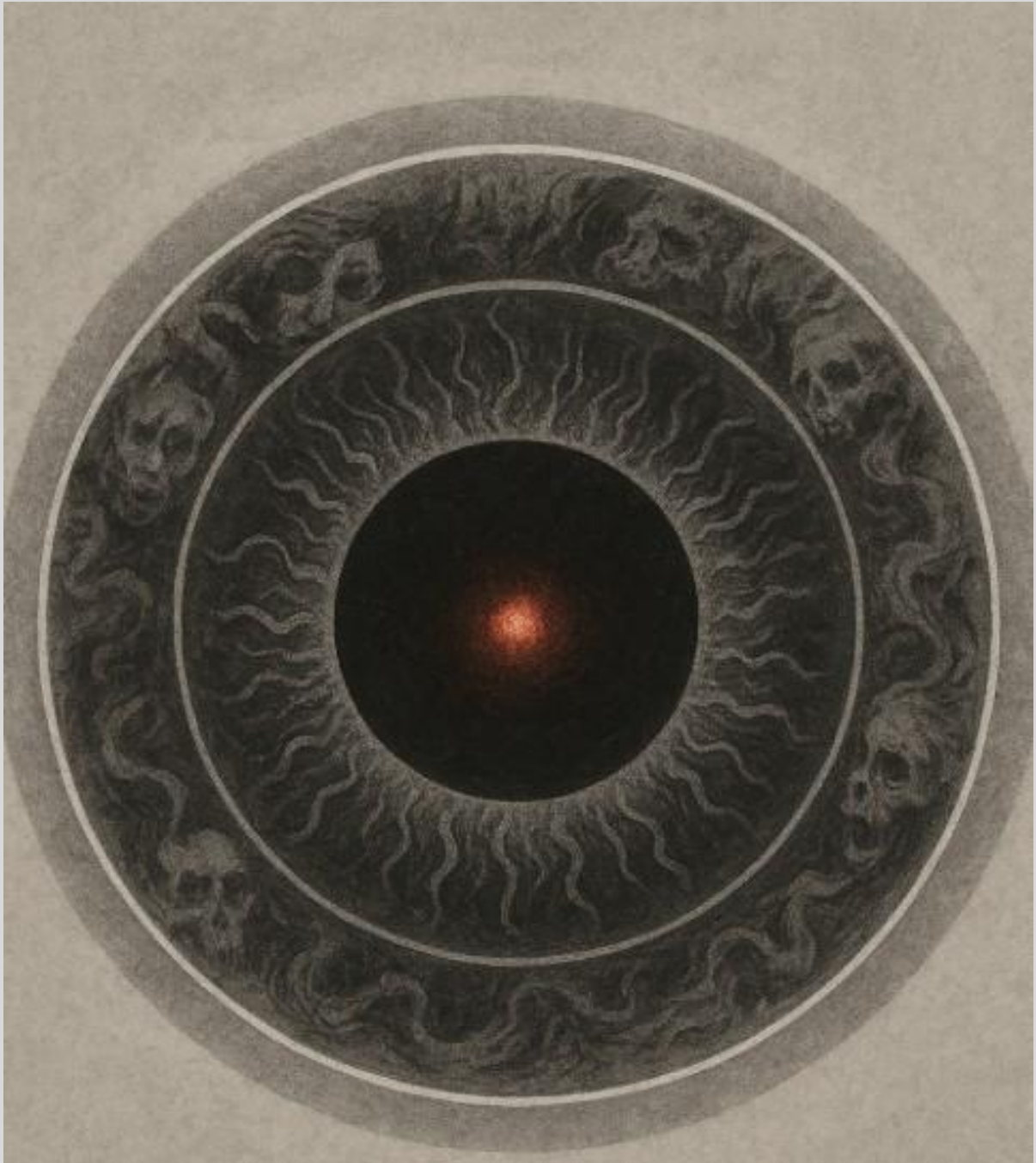

De Orde van de Gewonde Ziel

De Orde van de Gewonde Ziel

Manifest

Inleiding

Wij, mensen die het vuur hebben overleefd, spreken niet uit heiligheid, maar uit waarheid. Wij hebben de nacht van de ziel betreden, niet als pelgrims naar een hemel, maar als dragers van littekens die spreken. Wij erkennen geen paleis van perfectie, geen god van macht. Ons geloof is dat er heiligheid woont in wie bleef staan in het puin, in wie durft te voelen, in wie weigert te verharden. Wij vormen een orde van gewonde ziel, niet uit zwakte, maar uit trouw aan het leven zelf.

I. De Weg van Moed

Wij geloven dat ware moed niet het tegenovergestelde van angst is, maar het vermogen om te blijven ademen midden in de angst. Onze wapenrusting is kwetsbaarheid, ons zwaard is het woord dat waarheid spreekt, hoe scherp ook. Wij vechten niet tegen mensen, maar tegen vergetelheid, onverschilligheid en onwaarheid. Wij verdedigen het recht van ieder mens om gekend te worden in zijn pijn.

II. De Eed van Dienstbaarheid

Wij zweren trouw aan de gebrokene, in onszelf en in de ander.
Wij dienen niet uit plicht, maar uit herkenning.
Want wie eenmaal door de schaduw is gegaan,
weet dat mededogen geen keuze is, maar een roeping.
Wij bouwen geen muren, maar cirkels.
Wij beschermen niet met macht, maar met aanwezigheid.

III. De Gelofte van Zuiverheid

Wij streven niet naar zondeloosheid, maar naar helderheid van hart.
Zuiverheid betekent:
niet liegen tegen jezelf,
niet vluchten in schijn,
niet schuilen in dogma's.

Wij spreken eerlijk over onze wonden, en erkennen dat herstel een heilige taak is, traag, onvolmaakt, maar echt.

De Orde van de Gewonde Ziel

IV. De Broederschap der Stilten

Wij erkennen stilte als sacrament.

In stilte luisteren wij naar wat trauma niet in woorden kan vatten.

Wij dragen elkaars stilte zonder oordeel, zoals de tempeliers ooit elkaars schild droegen in de strijd. Wij weten: wie spreekt vanuit pijn zonder gehoord te worden, sterft langzaam vanbinnen. Daarom luisteren wij, niet om te helen, maar om niet opnieuw te breken.

V. De Heiligheid van Beproeving

Wij geloven dat lijden niet heilig is, maar dat trouw aan jezelf in lijden dat wel kan zijn.

Onze littekens zijn geen schaamte, maar zegels van overleving. Wij eren de beproeving omdat zij het valse van het ware scheidt. De beproeving is de smid die onze zielen vormt.

Wij buigen niet voor pijn, maar we weigeren te doen alsof ze nooit bestond.

VI. De Eed van Waarachtigheid

Wij zullen de wereld niet misleiden met maskers van verlossing.

Wij geloven niet in snelle genezing, maar in de waardigheid van elk stapje richting licht.

Waarheid boven troost. Eer boven gemak. Liefde boven alles.

VII. Slotverklaring

Wij zijn geen kerk van schuld, geen orde van zonden of zegeningen.

Wij zijn wachters van de menselijkheid in tijden van onmenselijkheid. Onze heilige grond is het lichaam dat overleefde, onze heilige tekst is het verhaal dat nog verteld moet worden, ons gebed is eenvoudig:

“Dat ik niet verhard, waar ik gebroken ben.”